

POSLANICA APOSTOLA PAVLA RIMLJANIMA

Apostol Pavao napisao je ovu poslanicu ili u Korintu ili u blizini Kenhreje, vjerovatno u rano proljeće 57. god. n. e., za vrijeme trećeg misijskog putovanja, dok se vraćao u Jerusalem. Njegovo djelovanje na istočnom Mediteranu bilo je zamalo dovršeno (15:18–23), a on je silno želio posjetiti vjernike u Rimu, ali je najprije morao posjetiti Jerusalem s prilogom koji je prikupio za siromašne vjernike (15:25–28). Tako, umjesto da ide u Rim, on je uputio pismo, kako bi pripremio tamošnje vjernike za svoju posjetu prije negoli poduzme putovanje u Španiju (15:23–24). Želio je osnažiti njihovu vjeru (1:11) pažljivim i sustavnim predočenjem puta spasenja. Također je nastojao objasniti odnos između jevreja i nejevreja u posvemašnjem Božijem planu otkupljenja. Ondje je, očigledno, bilo nekih poteškoća među jevrejskim i nejevrejskim vjericima u Rimu (14:1–6).

Pavao započinje svoju poslanicu opisivanjem duhovne uvjetovanosti sveg naroda. On nalazi da su i jevreji i nejevreji u stanju grijeha, i da su u stalnoj potrebi za spasenjem. To spasenje pribavlja im Bog kroz Pomazanika, koji ih otkupljuje svojom smrću na križu. To otkupljenje nije automatski čin. Oni ga moraju primiti snagom vjere, kako to i Abrahamov primjer pokazuje. Snagom vjere oni postaju 'pravednici', to jest bivaju u neposrednom suodnosu s Bogom. Potom prelaze iz stanja spasenosti u stanje oslobođenosti od grijeha, oslobođenosti od zakona (religijskih propisa) i smrti, jer bivaju sjedinjeni s Pomazanikom u njegovoj smrti i uskrsnuću, i ispunjeni Duhom Božijim, koji se nastanjuje u njima i osnažuje ih. Pavao izražava svoju tugu zato što je većina Jevreja još uvijek u stanju nevjerovanja, ali se nada i iščekuje vrijeme kada će oni prihvatiti Pomazanika, tako da će "sav Israil biti spašen" (11:26). Poslanica završava pozivom čitateljima da potvrde svoje uvjerenje praktičnim djelima.

1 Pavao, sluga Isusa Pomazanika, pozvan za apostola, sačuvan za Radosnu vijest Božiju, (2) koju je on unaprijed obećao po svojim prorocima u svetim Pismima, (3) o svome sinu, koji se tijelom rodio iz sjemena Davidova, (4) koji je podizanjem iz mrtvih proglašen Sinom Božijim s moću po Duhu svetosti, Isusu Pomazaniku, Gospodinu našem, (5) kroz kojeg primismo milost i apostolstvo da zarad njegova imena uspostavimo poslušnost vjere među svim poganima, (6) među koje ste i vi pozvani da pripadate Isusu Pomazaniku; (7) svim Bogu dragima u Rimu, pozvanim da budu pravovjerni – milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Pomazanika.

Zahvala

(8) Najprije zahvaljujem svome Bogu kroz Isusa Pomazanika za sve vas što se vjera vaša objavljuje širom svijeta. (9) Jer Bog, kome ja služim svojim duhom propovijedajući Radosnu vijest njegovoga sina, svjedok mi je da vas neprestano spominjem (10) u svojim molitvama, uvijek moleći da Božijom voljom nekako uspijem doći k vama. (11) Jer ja čeznem da vas vidim, da vam podijelim koji du-

hovni dar i da vas osnažim, (12) radije, da se zajedno s vama, dok sam kod vas, ohrabrim – svaki od nas vjerom drugoga, i vašom i mojom. (13) Želim da znate, braćo i sestre, da sam često kanio doći k vama, ali sam dosad bio spriječen, da i među vama poberem koji plod¹, baš kao među ostalim nejevrejima. (14) Dužnik sam i Grcima i barbarima², i mudrima i budalama. (15) Odatle moja revnost da propovijedam Radosnu vijest i vama koji ste u Rimu. (16) Ta ja se ne stidim Radosne vijesti, jer je ona moć Božija za spasenje svakom ko vjeruje, najprije Jevreju, a tako i Grku. (17) Jer u njoj se objavljuje pravednost Božija iz vjere u vjeru, kao što stoji zapisano: "A koji je pravednik po vjeri će dobiti život."

Neznanstvo i njegove posljedice

(18) Jer gnjev se Božiji objavljuje s neba protiv svake bezbožnosti i nepravednosti ljudi koji guše istinu nepravednošću; (19) njima je jasno ono što se zna o Bogu, jer im je Bog to jasnim učinio. (20)

¹ Tj. da pridobijem još sljedbenika.

² Barbarima su Grci označavali one koji ne govore grčki. Termin nije sadržavao značenje divlji, već samo neobrazovani i strani.

Ta od stvaranja svijeta njegova nevidljiva svojstva, njegova vječna moć i božanska narav jasno se vide, jer se razumiju kroz ono što je on učinio, tako da oni nemaju isprike. (21) Jer iako su oni spoznali Boga, nisu ga kao Boga slavili niti su mu zahvaljivali, nego su im misli postale isprazne, i njihova su se nerazumna srca pomračila. (22) Smatrajući se mudrima, postali su budale, (23) i zamijenili su slavu besmrtnog Boga za sliku prolaznog čovjeka i ptica i četveronožaca i stvorova što mile.

(24) Zato ih je Bog u pohoti njihovih srca predao nečistoći, da im tijela budu osramočena među njima. (25) Jer oni su Božiju istinu za laž zamijenili te se radije klanjali i služili stvorenju nego Stvoritelju, koji je blagoslovljen zauvijek. Amen!

(26) Zbog toga ih je Bog predao ponižavajućim strastima; jer njihove žene zamijenile su prirodno općenje za neprirodno, (27) a jednako su i muškarci ostavili prirodno općenje sa ženama, i plamtjeli su u želji jedni za drugima; muškarci s muškarcima činili su bestidna djela i primali na sebe zasluženu kaznu za svoj grijeh.

(28) I baš kao što nisu smatrali dostojnim da dalje priznaju Boga, Bog ih je predao izopačenom umu, da čine ono što ne dolikuje, (29) jer su oni puni svake nepravednosti, opaćine, pohlepe, zla; puni zavisti, ubojstva, svađe, prijevare, zlobe; (30) ogovarači su, klevetnici, mrzitelji Boga, drski, oholi, hvalisavi, izumitelji zla, neposlušni roditeljima, (31) nerazumni, nevjerni, bez ljubavi, nemilosrdni. (32) Pa iako poznaju odredbu Božiju da oni koji to čine zaslužuju smrt, ne samo da to čine već i srdachno odobravaju onima koji to čine.

Božija nepristrasnost

2 Zato nemaš isprike, čovječe, svaki koji sudiš, jer sudeći drugom sebe osuđuješ, i jer i ti koji sudiš postupaš isto. (2) I znamo da sud Božiji s pravom pada na one koji čine tako. (3) A misliš li, čovječe, koji sudiš onima koji čine tako, a sam isto činiš, da ćeš umaći sudu Božijem? (4) Ili olahko shvataš obilje njegove dobrote, snošljivosti i strpljenja, ne znajući da te dobrotu Božija vodi pokajanju? (5) Ali zbog svog okorjelog i nepokajničkog srca gomilaš sebi gnjev u dan gnjeva i objave pravednog suda Boga, (6) koji će svakome naknaditi prema njegovim djelima: (7) onima koji ustrajnošću u činjenju dobra traže slavu i čast i besmrtnost – vječni život, (8) a onima koji budu

sebično slavohlepni i ne budu se pokoravali istini, nego se budu pokoravali nepravednosti – bit će gnjeva i bijesa. (9) Jad i nevolja snaći će svaku dušu čovječiju koja bude činila zlo, prvo Jevreja, a tako i Grka; (10) a slava i čast i mir svakoga ko bude činio dobro, prvo Jevreja, a tako i Grka. (11) Jer u Boga nema pristranosti.

(12) Ta svi koji budu zgriješili ne znajući za Zakon bez Zakona će i propasti, a svi koji budu zgriješili pod Zakonom po Zakonu će im biti suđeno, (13) zato što nisu pred Bogom pravedni slušatelji Zakona, nego će vršitelji Zakona biti opravdani. (14) Jer kad nejevreji koji nemaju Zakona nagoni vrše Zakon, oni su, nemajući Zakona, sami sebi zakon, (15) pokazujući da je ono što Zakon traži zapisano u njihovim srcima, čemu je svjedok njihova savjest, a misli će ih njihove naizmjenično optuživati ili braniti (16) onoga dana kad će, prema mojoj Radosnoj vijesti, Bog suditi ljudskim tajnama kroz Isusa Pomazanika.

Jevreju će se suditi po Zakonu

(17) Ali ako se nazivaš Jevrejom, i oslanjaš se na Zakon, i ponosiš se Bogom, (18) i znaš njegovu volju i odobravaš stvari koje su bitne, jer si poučen Zakonom, (19) i uvjeren si da si vodič slijepima, svjetlo onima koji su u tami, (20) odgajatelj nerazumnima, učitelj nezrelima, jer u Zakonu imaš utjelovljenje znanja i istine, (21) ti, dakle, koji drugog učiš, zar samog sebe nećeš da učiš? Ti koji propovijedaš da se ne krade, kradeš li ti? (22) Ti koji govoriš da niko ne smije činiti preljub, činiš li ti preljub? Ti koji se gnušaš nad kumirima, pljačkaš li hramove? (23) Ti koji se hvališ Zakonom, sramotiš li Boga kršeći Zakon? (24) Jer baš kao što stoji zapisano: "Ime se Božije zbog vas huli među poganima."

(25) Jer, doista, obrezivanje je vrijedno ako postupaš po Zakonu, a kršiš li Zakon, tvoje obrezivanje nije pravo obrezivanje. (26) Stoga, ako se neobrezani drži propisa Zakona, zar se njegovo neobrezivanje neće smatrati obrezivanjem? (27) I onaj koji je po tijelu neobrezan, ako se bude držao Zakona, zar on neće suditi tebi koji si, iako imaš slovo Zakona i obrezivanje, kršitelj Zakona? (28) Jer nije Jevrej onaj koji je to izvana, niti je pravo obrezivanje ono izvana, na tijelu, (29) nego je Jevrej onaj koji je to iznutra, i pravo je obrezivanje ono koje je od srca, po Duhu, ne po slovu; i takav ne prima hvalu od drugih, nego od Boga.

Božija vjernost

3 Kakvu prednost onda ima Jevrej? Ili, kakva je korist od obrezivanja? (2) – Velika na svaki način. Prije svega, Jevrejima su povjerena proročanstva Božija. (3) Neki nisu vjerovali, pa šta? Njihovo nevjerovanje neće poništiti vjernost Božiju, zar ne? (4) Daleko bilo! Nego, neka se pokaže da je Bog istinit, a da je svaki čovjek lažac, kao što je zapisano:

“Da se opravdaš kad progovoriš, i da pobijediš kad sudiš.”

(5) Ali ako nepravednost naša pokazuje pravednost Božiju, šta ćemo reći? Bog, koji izlijeva gnjev, nije pravedan, je li? Ja govorim ljudski. (6) Daleko bilo! Jer kako bi inače mogao suditi svijetu? (7) Ali ako kroz moju laž bude Božije istine napretek na njegovu slavu, zašto da mi se još sudi kao grešniku? (8) I zašto ne reći kako nas neki kleveću govoreći da mi kažemo: “Činimo zlo da dođe dobro”! Oni zaslužuju osudu.

(9) Šta onda? Jesmo li bolji nego oni? Nikako, jer smo već dokazali da su svi, i Jevreji i Grci, pod grijehom, (10) kao što stoji zapisano:

“Nema nijednog pravednog, čak nijednog;

(11) nema nijednog koji razumije,

nema nijednog koji Boga traži;

(12) svi su oni s puta skrenuli, zajedno su postali bezvrijedni; nema nijednoga da čini dobro, čak nijednoga.”

(13) “Grla su im grob otvoren, jezicima neprestano varaju.”

“Pod usnama im je otrov gujin.”

(14) “Usta su im puna kletvi i gorčine.”

(15) “Noge im hitaju da proliju krv,

(16) pustoš je i bijeda na putevima njihovim,

(17) i ne poznaju put mira.”

(18) “Nema straha od Boga pred očima njihovim.”

(19) A znamo da sve što Zakon veli – veli onima koji su pod Zakonom, da bi svaka usta bila ušutkana i sav svijet bio odgovoran Bogu; (20) jer djelima propisanim Zakonom nijedan čovjek neće biti opravdan u očima njegovim, zato što kroz Zakon dolazi spoznaja grijeha.

Opravljanje vjerom

(21) A sad je, odvojeno od Zakona, očitovana pravednost Božija, posvjedočena Zakonom i Prorocima, (22) baš pravednost Božija po vjeri u Isusa Po-

mazanika za sve koji vjeruju. Jer razlike nema, (23) zato što su svi zgriješili i nedostaje im slava Božija. (24) Jer su opravdani kao dar njegovom milošću, kroz otkupljenje u Isusu Pomazaniku, (25) koga je Bog iznio kao pomirbenu žrtvu njegovom krvlju kroz vjeru. Tako je bilo da bi se pokazala njegova pravednost, jer u popustljivosti svojoj je prešao preko prije počinjenih grijeha, (26) da bi pokazao svoju pravednost u sadašnjem vremenu, da bi se dokazalo da je pravedan i da bi opravdao onoga koji ima vjere u Isusa.

(27) Gdje je sad hvalisanje? Isključeno je. Po kojem zakonu? Po zakona djela? Ne, nego po zakonu vjere. (28) Zato mi tvrdimo da je čovjek opravdan vjerom odvojeno od djela propisanih Zakonom. (29) Ili, je li Bog samo Bog Jevreja? Zar on nije i Bog pogana? Jeste, i pogana, (30) jer uistinu jedan je Bog, koji će opravdati obrezanog vjerom i neobrezanog kroz vjeru. (31) Ukidamo li onda Zakon vjerom? Daleko bilo! Naprotiv, mi Zakon potvrđujemo.

Abraham opravdan vjerom

4 Šta ćemo onda reći da je stekao Abraham, naš praotac po tijelu? (2) Jer ako je Abraham opravdan djelima, on ima nešto čime se diči, ali ne pred Bogom. (3) Jer šta veli Pismo? “Abraham je vjerovao Bogu, i to mu se uračuna u pravednost.” (4) A onome koji radi ne računa se plaća kao dar, nego kao ono što ga spada. (5) Ali onome koji ne radi, nego vjeruje u onoga koji opravdava bezbožnika, njegova vjera računa se kao pravednost, (6) baš kao što i David blagoslovi čovjeka kome Bog uračunava pravednost odvojeno od djela: (7) “Blago onima kojima su oproštene opačine i čiji su grijesi pokriveni! (8) Blago čovjeku kome Gospod neće uračunati grijeh!”

(9) Je li ovaj blagoslov, dakle, vrijedi samo za obrezane ili i za neobrezane? Jer mi govorimo: “Vjera bi uračunata Abrahamu u pravednost.” (10) Kako je onda uračunata? Dok je bio obrezan ili neobrezan? Ne dok je bio obrezan, već dok je bio neobrezan; (11) i primio je znak obrezanja, pečat pravednosti vjere koju je imao dok je još bio neobrezan, da bude otac svima koji vjeruju, a da nije obrezan, i da se njima uračuna pravednost, (12) te otac obrezanih koji nisu samo od obrezanih, nego

i oni koji idu stopama vjere našega oca Abrahama koju je on imao dok je još bio neobrezan.

(13) Jer nije kroz Zakon dato obećanje Abrahamu ili njegovim potomcima da će on biti nasljednik svijeta, nego kroz pravednost vjere. (14) Jer ako su sljedbenici Zakona nasljednici, vjera je uzaludna i obećanje je poništeno; (15) jer Zakon donosi gnjev [Božiji], ali gdje nema zakona, nema ni kršenja.

(16) Zato je po vjeri, da bude prema milosti, da obećanje bude zajamčeno svim potomcima, ne samo onima koji su sljedbenici Zakona već i onima koji su vjere Abrahamove, koji je otac svih nas – (17) kao što stoji zapisano: “Ocem mnogim narodima ja te učinih” – pred onim kojem je vjerovao, Bogom, koji oživljava mrtve i zove ono čega nema da postane. (18) U nadi, kad se nije imalo čemu nadati, on je vjerovao, da bi postao ocem mnogim narodima prema onome što je rečeno: “Toliko će potomaka tvojih biti.” (19) Ne slabeći u vjeri gledao je svoje tijelo, koje je već bilo obamrlo, jer mu bijaše blizu stotinu godina, i obamrlo Sarino³ tijelo; (20) a opet, nije se u nevjerovanju kolebao oko Božijeg obećanja, već je jačao u vjeri, slaveći Boga (21) i potpuno uvjeren da je Bog kadar i izvršiti ono što je obećao. (22) Zato mu se to i uračuna u pravednost. (23) Ali nije samo zarad njega zapisano da mu je to uračunato, (24) nego i radi nas, kojima će biti uračunato kao onima koji vjeruju u onoga koji je iz mrtvih podigao Isusa, našega Gospodina, (25) koji bješe žrtvovan zbog naših prijestupa i koji uskrsnu radi našeg opravdanja.

Šta se postiže opravdanjem

5 Zato, opravdani vjerom mi smo u miru s Bogom kroz našega Gospodina Isusa Pomazanika, (2) kroz kojeg smo i pristupili vjerom ovoj milosti u kojoj se nalazimo; i kličemo u nadi slave Božije. (3) I ne samo to, nego kličemo i u svojim nevoljama, znajući da nevolja donosi ustrajnost, (4) ustrajnost dokazanu narav, dokazana narav nadu, (5) a nada neće razočarati, jer je ljubav Božija izlivena u našim srcima kroz Duha Svetoga, koji nam je dat.

(6) Jer dok još bijasmo bespomoćni, Pomazanik u pravo vrijeme umrije za bezbožne. (7) Jer teško da će neko umrijeti za pravednika, iako bi se možda za dobrog čovjeka neko usudio i umrijeti. (8) Ali Bog pokazuje svoju ljubav prema nama time što

je Pomazanik, dok smo mi još bili grešnici, umro za nas. (9) Koliko ćemo onda kroz njega više biti spašeni od gnjeva [Božijeg] sad kad smo opravdani njegovom krvi. (10) Jer ako smo bili izmireni s Bogom smrću njegova Sina dok smo još bili neprijatelji, još više ćemo, već izmireni, biti spašeni njegovim životom. (11) I ne samo to, već mi i kličemo Bogu kroz Gospodina Isusa Pomazanika, kroz koga smo sada primili pomirenje.

Poređenje Adama i Isusa

(12) Stoga, baš kao što je kroz jednog čovjeka ušao grijeh u svijet, a smrt kroz grijeh, tako se smrt proširila na sve ljude, zato što su svi zgriješili; (13) jer prije Zakona grijeh je bio u svijetu, ali grijeh se ne uračunava kad nema zakona. (14) A smrt je vladala od Adama do Mojsija, čak i nad onima koji ne počinise grijeh sličan grijehu Adama, koji je primjer onoga koji je trebao doći.⁴

(15) A milodar [Božiji] nije kao prijestup [Adamov]. Jer ako su prijestupom jednog umrli mnogi, obilnija je bila milost Božija i dar po milosti čovjeka, Isusa Pomazanika, mnogima. (16) Taj dar nije kao ono što dođe kroz onoga koji je zgriješio, jer s jedne strane sud je proizišao iz jednog prijestupa donoseći osudu, a s druge strane milodar je proizišao iz mnogih prijestupa donoseći opravdanje. (17) Jer ako je prijestupom jednog vladala smrt kroz tog jednog, mnogo će više oni koji prime obilje milosti i dara pravednosti vladati u životu kroz jednog – Isusa Pomazanika.

(18) Zato, kao što je kroz jedan prijestup došla osuda svim ljudima, baš tako je kroz jedan čin pravednosti došlo opravdanje i život svim ljudima. (19) Jer kao što su nepokornošću jednog čovjeka mnogi pretvoreni u grešnike, baš tako će pokornošću jednog mnogi biti pretvoreni u pravednike. (20) Zakon je nastupio da bi se umnožio prijestup, ali gdje se grijeh povećao, milosti je još više bilo u izobilju, (21) da bi, kao što je grijeh vladao u smrti, baš tako milost vladala kroz pravednost i donijela život vječni kroz Isusa Pomazanika, Gospodina našega.

Vjernici su mrtvi za grijeh, a živi za Boga

6 Šta ćemo, dakle, reći? Hoćemo li ustrajati u grijehu da bi se uvećala milost? (2) Daleko bilo! Kako ćemo mi koji smo umrli za grijeh još

³ Sara, žena Abrahamova, bila je nerotkinja. V. Postanak 11:30.

⁴ Tj. Isusa.

živjeti u njemu? (3) Ili zar ne znate da smo svi koji smo umočeni kao sljedbenici Pomazanika Isusa umočeni u njegovu smrt? (4) Zato smo pokopani s njim kroz umakanje u smrt da bismo, kao što je Pomazanik uskrsnuo iz mrtvih kroz Očevu slavu, i mi zaživjeli novim životom. (5) Jer ako smo postali ovako ujedinjeni s njim u smrti njegovoj, zacijelo ćemo to biti i u uskrsnuću njegovom, (6) znajući ovo: da je naša stara priroda razapeta s njim da bi se naše grešno biće učinilo nemoćnim, da više ne robujemo grijehu, (7) jer onaj koji je umro oslobođen je od grijeha.

(8) A ako smo umrli s Pomazanikom, vjerujemo da ćemo i živjeti s njime, (9) znajući da Pomazanik, budući uskrsnuo iz mrtvih, više nikad neće umrijeti; smrt više nema vlasti nad njim. (10) Jer smrt kojom je on umro, umro je za grijeh jednom zauvijek; ali život koji živi on živi za Boga. (11) Baš tako smatrajte sebe mrtvima za grijeh, ali živima za Boga kroz Pomazanika Isusa.

(12) Zato ne dajte da grijeh vlada u vašem smrtnom tijelu, da se pokoravate njegovim požudama, (13) i ne prinosite svojih udova grijehu kao oružje opačine, nego prinosite sebe Bogu kao one koji su proživljeni iz smrti, i udove svoje kao oružje pravednosti Bogu. (14) Ta neće grijeh gospodariti nad vama, jer vi niste pod zakonom, već pod milošću.

(15) Šta onda? Hoćemo li mi grijesiti jer nismo pod zakonom, već pod milošću? Daleko bilo! (16) Zar ne znate da kad se nekome nudite za robove pokorne, vi ste robovi onoga kome se pokoravate, bilo grijeha čiji je ishod smrt bilo pokornosti čiji je ishod pravednost? (17) Ali neka je hvala Bogu što ste se vi, iako ste bili robovi grijeha, pokorili od srca onom obliku poučavanja kojem ste bili predani, (18) i oslobođeni od grijeha, postali ste robovi pravednosti. (19) Ja govorim kao čovjek zbog slabosti vašeg bića. Jer kao što ste prinosili svoje udove kao robove nečistoći i sve većem bezakonju, tako sada prinesite svoje udove kao robove pravednosti radi posvećenja.

(20) Jer kad ste bili robovi grijehu, bili ste slobodni glede pravednosti. (21) Zato, kakvu ste korist onda izvlačili iz onoga čega se sada stidite? Jer ishod je toga smrt. (22) Ali sad kad ste oslobođeni od grijeha i služite Bogu, korist koju izvlačite posvećenje je, a ishod život vječni. (23) Jer plaća je grijeha smrt, a milodar Božiji vječni je život u Pomazniku Isusu, Gospodinu našem.

Oslobođenje od Zakona

7 Zar ne znate, braćo i sestre – jer ja govorim onima koji poznaju zakon – da zakon obavezuje čovjeka dok je god živ? (2) Jer udata žena vezana je zakonom za svog muža dok je on živ, a ako joj muž umre, ona je oslobođena od zakona o mužu. (3) Tako, dakle, ako se sastane s drugim čovjekom dok joj je muž živ, zvat će se preljubnicom; ali ako joj muž umre, ona je slobodna od tog zakona, tako da nije preljubnica ako se uda za drugog čovjeka.

(4) Zato, braćo moja i sestre moje, i vi ste natjerani da umrete za Zakon kroz Pomazanikovo tijelo, da budete pridruženi drugome, onome koji uskrsnu iz mrtvih, da budemo plodonosni u službi Božijoj. (5) Jer dok smo bili pokorni ljudskoj prirodi, grešne strasti, potaknute Zakonom, djelovale su u udovima našega tijela da smrti donesu plodove. (6) A sad smo oslobođeni od Zakona, umrijevši za ono čime smo bili vezani, tako da služimo na nov način Duha Božijeg, a ne po starom načinu slova Zakona.

(7) Šta ćemo, dakle, reći? Je li Zakon grijeh? Daleko bilo! Naprotiv, ja ne bih upoznao grijeh osim kroz Zakon; jer ne bih znao šta znači požuda da Zakon nije rekao: "Ti ne žudi." (8) Ali grijeh, koristeći priliku kroz tu zapovijed, rodi u meni požudu svake vrste; jer bez Zakona grijeh je mrtav. (9) Ja sam nekoć živio bez Zakona, ali kad je došla zapovijed, grijeh je oživio i ja sam umro; (10) i ta zapovijed, koja je obećavala život, pokazala se da joj je ishod moja smrt; (11) jer grijeh, koristeći priliku kroz zapovijed, zavede me i kroz nju me ubi. (12) Zato, Zakon je svet, i zapovijed je sveta, pravedna i dobra.

(13) Zato, je li mi ono što je dobro donijelo smrt? Daleko bilo! Prije da je bio grijeh, da bi se pokazao grijehom, donoseći mi smrt kroz ono što je dobro, kako bi kroz zapovijed grijeh postao potpuno grešan.

Sukob dviju naravi

(14) Jer mi znamo da je Zakon duhovan, a ja sam tjelesan, rođan u ropstvo grijehu. (15) Jer ono kako se ponašam ja ne razumijem; ta ja ne radim ono što želim, nego činim baš ono što mrzim. (16) A ako činim baš ono što ne želim, slažem se sa Zakonom, priznajući da je Zakon dobar. (17) Tako sad više nisam ja onaj koji to čini, nego grijeh koji stanuje u meni. (18) Jer ja znam da nikakvo do-

bro ne stanuje u meni, to jest u mojoj naravi; ta ja mogu htjeti šta je pravo, ali to ne mogu činiti. (19) Jer dobro koje želim ja ne činim, nego činim upravo ono zlo koje ne želim. (20) A ako činim upravo ono što ne želim, više nisam ja taj koji djeluje, nego grijeh koji stanuje u meni.

(21) Nalazim, dakle, načelo da je zlo prisutno u meni, onom koji želi činiti dobro. (22) Jer ja se radosno slažem sa zakonom Božijim u svojoj nutrini, (23) ali vidim drugačiji zakon u svojim udovima koji se bori protiv zakona moga uma i čini me zatvorenikom zakona grijeha, koji je u mojim udovima. (24) Jadan li sam ja čovjek! Ko će me osloboditi iz ovog smrtonosnog tijela? (25) Hvala neka je Bogu kroz Isusa Pomazanika, Gospodina našega! Tako, dakle, s jedne strane ja sam svojim umom služim Zakonu Božijem, a s druge strane svojom naravi zakonu grijeha.

Život po Duhu Božijem

8 Zato sad nema nikakve osude onima koji pripadaju Pomazaniku Isusu. (2) Jer zakon duha života kroz Pomazanika Isusa oslobodio te od zakona grijeha i smrti. (3) A ono što Zakon nije mogao učiniti, slab zbog grešne naravi, učinio je Bog – poslavši svoga vlastitog Sina u liku grešnog ljudskog bića i kao žrtvu za grijeh osudio je grijeh u ljudskoj naravi, (4) da bi se ispunio pravedni uvjet Zakona u nama, koji ne živimo po ljudskoj naravi, nego po Duhu. (5) Jer oni koji žive po grešnoj naravi teže za tjelesnim, a oni koji žive po Duhu za duhovnim. (6) Težnja je za ljudskom naravi smrt, a težnja za Duhom život je i mir, (7) jer težnja za grešnom naravi protivi se Bogu, zato što se ne pokorava Zakonu Božijem, a to i ne može; (8) i oni kojima upravlja grešna narav ne mogu ugoditi Bogu.

(9) Ali vama ne upravlja ljudska narav, već Duh, ako doista Duh Božiji prebiva u vama. A ako ko nema Duha Pomazanikova, ne pripada njemu. (10) Ako je Pomazanik u vama, iako je tijelo mrtvo zbog grijeha, opet je duh živ zbog pravednosti. (11) A ako Duh onoga koji je podigao Isusa iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je podigao Pomazanika Isusa iz mrtvih oživit će i vaša smrtna tijela po svome Duhu, koji prebiva u vama.

(12) Tako, dakle, braćo i sestre, mi smo dužnici, ne ljudskoj naravi, da živimo po njoj – (13) jer ako živite po njoj, umrijet ćete, ali ako Duhom pogubljujete djela tijela, živjet ćete. (14) Svi koje vodi

Duh Božiji, oni su sinovi Božiji. (15) Jer vi niste primili duh ropstva da biste opet bili u strahu, nego ste primili duh posinjenja kojim uzvikujemo: “Abba!”⁵ (16) Sam Duh svjedoči s našim duhom da smo mi djeca Božija; (17) a ako smo djeca, onda smo i baštinici, baštinici Božiji i subaštinici Pomazanikovi, ako doista trpimo s njim, da s njim budemo i slavljeni.

(18) Ja smatram da patnje ovog sadašnjeg vremena nisu dostojne usporedbe sa slavom koja nam se ima objaviti. (19) Jer stvorenje revnom čežnjom iščekuje objavljivanje sinova Božijih. (20) Stvorenje bješe podvrgnuto ispraznosti, ne svojom voljom, već zbog onoga koji ga podvrgnu, u nadi (21) da će i samo stvorenje biti oslobođeno svoga propadanja te steći slavnu slobodu djece Božije. (22) Jer mi znamo da su dosad sva stvorenja zajedno ječala i trpjela porođajne muke. (23) I ne samo to, nego i mi sami koji imamo kao prvi plod Duha, čak i mi ječimo u sebi, željno iščekujući svoje posinjenje, otkupljenje svojih tijela. (24) U toj nadi smo bili spašeni, ali nada koja se vidi nije nada, jer ko se nada onome što već vidi? (25) Ali ako se nadamo onome što ne vidimo, s ustrajnošću ga iščekujemo. (26) Isto nam tako i Duh pomaže u našoj slabosti, jer mi ne znamo kako se treba moliti kao što bismo trebali, ali sam Duh posreduje za nas neiskazivim uzdisajima; (27) a onaj koji ispituje srca poznaje um Duha, jer on posreduje za pravovjerne po volji Božijoj.

(28) I znamo da [Duh] čini da sve radi zajedno za dobro onih koji vole Boga, koji su pozvani po njegovom naumu. (29) Jer one koje je Bog prije znao on je i predodredio da se približe slici njegova Sina, da on bude prvjenac među mnogom braćom i sestrama; (30) a one koje je on predodredio on je i pozvao, koje je pozvao on ih je i opravdao, a koje je opravdao on je i proslavio.

(31) Šta ćemo onda reći na ovo? Ako je Bog za nas, ko je protiv nas? (32) On, koji nije poštedito svoga vlastitoga Sina, nego ga je predao da umre umjesto svih nas, kako nam s njim neće dati i sve ostalo? (33) Ko će iznijeti optužbu protiv izabranika Božijih? Bog je taj koji opravdava; (34) ko je taj koji osuđuje? Pomazanik je Isus onaj koji je umro, jeste, prije onaj koji je uskrsnuo, koji je s desne strane Bogu i koji posreduje za nas. (35) Ko će nas rastaviti od ljubavi Pomazanikove? Hoće li patnja,

⁵ Aramejski: očel!

ili nevolja, ili proganjanje, ili glad, ili golotinja, ili opasnost, ili mač? (36) Baš kao što stoji zapisano: "Zbog tebe nas ubijaju po cijeli dan; drže nas kao ovce za klanje."

(37) Ali u svemu ovom mi uvjerljivo pobjeđujemo kroz onoga koji nas je volio. (38) Jer ja sam uvjeren da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni vladari, ni događaji sadašnji, ni događaji budući, ni sile, (39) ni visina, ni dubina, niti išta drugo stvoreno neće nas moći rastaviti od ljubavi Božije, koja je u Pomazaniku Isusu, Gospodinu našem.

Zabrinutost zbog Israila

9 Ja govorim istinu kao neko ko pripada Pomazaniku, ne lažem; moja savjest, vođena Svetim Duhom, svjedoči sa mnom (2) da u svom srcu nosim golemu tugu i neprestanu bol. (3) Jer želio bih da sam sâm proklet, rastavljen od Pomazanika zarad braće svoje, svojih sunarodnjaka. (4) Oni su Israilci, kojima pripada posinjenje, i slava i savezi i zakonodavstvo i hramska služba i obećanja, (5) čiji su [slavni] očevi, i od kojih je po tijelu Pomazanik, koji je iznad svega, Bog blagoslovljen dovijeka. Amen!

(6) Ali ne kažem time da je riječ Božija propala. Jer nisu svi koji potječu od Israila pravi Israilci (7) niti su sva Abrahamova djeca njegovi istinski potomci, nego: "Što potekne od Izaka zvat će se tvojim rodom." (8) To znači, nisu djeca po tijelu djeca Božija, nego se djeca po obećanju računaju potomcima. (9) Jer ovo su riječi obećanja: "U vrijeme određeno tebi ću se vratiti, a Sara će sina imati." (10) I ne samo to, slično se desilo i Rebeki kad je zanjela s jednim čovjekom, našim ocem Izakom; (11) jer prije negoli blizanci bijahu rođeni i učinili ikakva dobra ili zla, da bi ostala Božija nakana u pogledu njegova izbora, ne zbog njihova djela, već zbog onoga koji poziva, (12) njoj bi rečeno: "Stariji će mlađemu služiti." (13) Baš kao što stoji zapisano: "Ja sam volio Jakova više nego Ezava."

(14) Šta ćemo, dakle, reći? Nema nepravde kod Boga, ima li? Daleko bilo! (15) Jer on veli Mojsiju: "Kome milostiv htjednem biti, njemu sam milostiv, i kome se htjednem smilovati, njemu se smilujem." (16) Tako, dakle, ne ovisi o ljudskoj volji ili naporu, nego o Bogu, koji ima milosti. (17) Jer Pismo veli faraonu: "Zbilja sam ti ja dopustio da opstaneš, zato da na tebi moć svoju pokažem i da se moje ime obznani po svoj zemlji." (18) Tako, dakle, on je milostiv kome on želi, i čini tvrdokornim koga on želi.

(19) Ti ćeš mi onda reći: "Zašto se Bog onda još tuži? Jer ko se može oprijeti volji njegovoj?" (20) Ali ko si ti, o čovječe, koji se prepireš s Bogom? Zar će ono što je oblikovano reći onom koji ga oblikuje: "Zašto si me ovakvog načinio?" (21) Ili zar lončar nema prava nad ilovačom da od iste grude načini jednu posudu za posebnu upotrebu, a drugu za upotrebu svakidašnju? (22) Ali šta ako je Bog, iako voljan da pokaže svoj gnjev i obznani svoju moć, s velikom strpljivošću podnosio posude koje zaslužuju gnjev njegov pripremljene za uništenje? (23) I učinio je tako da obznani bogatstvo svoje slave na posudama koje primaju milosrđe, koje je unaprijed pripremio za slavu, (24) na nama, koje je također pozvao ne samo od Jevreja nego i od ostalih naroda, (25) kao što i veli u knjizi Hošee: "One koji nisu bili moj narod zvat ću 'moj narod', i onu koja nije bila voljena 'voljena.'"

(26) "I umjesto da im se kaže:

"Vi niste moj narod,

reći će im se: 'Sinovi Boga živoga.'"

(27) Izaija viče o Israilu:

"Iako sinova Israilovih ima kao morskog pijeska, samo će ostatak biti spašen,

(28) jer Gospod će izvršiti svoju riječ na zemlji, temeljito i brzo."

(29) I baš kako je Izaija predskazao:

"Da nam Gospod nad vojskama nije ostavio potomstvo,

postali bismo kao Sodoma i bili bismo nalik na Gomoru."

(30) Šta ćemo, dakle, reći? Da su ostali narodi, koji nisu težili za pravednošću, postigli pravednost, baš onu pravednost koja je po vjeri, (31) a Israil, težeći za zakonom da bi stekao pravednost, nije stigao do tog zakona. (32) Zašto? – Jer nije težio za njom vjerom, već – kao da se to može – djelima. Spotaknuo se o kamen spoticanja, (33) kao što je zapisano:

"Evo, ja postavljam na Cionu

kamen spoticanja i stijenu bludnje;

a ko bude vjerovao u njegov
neće se razočarati."

Riječ vjere donosi spas

10 Braćo i sestre, želja moga srca i moja molitva Bogu za njih jeste da oni budu spašeni. (2) Jer ja svjedočim za njih da su revni prema Bogu, ali ne po znanju. (3) Jer ne znajući o Božijoj pravednosti i nastojeći da uspostave svoju vlastitu,

nisu se potčinili Božijoj pravednosti. (4) A Pomazanik je upotpunjenje Zakona radi pravednosti za svakoga koji vjeruje.

(5) A pravednost utemeljena na Zakonu – Mojsije piše da će čovjek koji provodi što Zakon traži – time pronaći život. (6) A pravednost utemeljena na vjeri govori ovako: “Ne reci u srcu svome: ‘Ko će uzici na nebo?’ – to jest da spustiš Pomazanika – (7) niti: ‘Ko će sići u bezdan?’ – to jest da izvedeš Pomazanika od mrtvih.” (8) Ali šta kaže? “Riječ je blizu tebe, u ustima tvojim i u srcu tvome” – to jest riječ vjere koju mi propovijedamo (9) da ćeš ti, ako priznaš svojim ustima Isusa za Gospodina i vjeruješ srcem svojim da ga je Bog podigao iz mrtvih, biti spašen; (10) jer srcem osoba vjeruje, i tako je opravdana, a ustima priznaje, i tako je spašena. (11) Pismo veli: “Ko bude vjerovao u njeg neće se razočarati.” (12) Jer nema razlike između Jevreja i Grka; ta isti je Gospodin svih, ima blaga napretek za sve koji ga dozivaju; (13) i: “Svako ko ime Gospodnje zovne spašen će biti.”

(14) Kako će onda zazivati onoga u koga nisu vjerovali? Kako će vjerovati u onoga za koga nisu čuli? I kako će čuti bez propovjednika? (15) Kako će propovijedati ako nisu poslani? Baš kao što je zapisano: “Kako su lijepa stopala onih koji donose radosnu vijest!”

(16) Ali nisu svi marili za tom radosnom viješću; jer Izaija veli: “Gospode, ko povjerova u našu poruku?” (17) Tako vjera dolazi od slušanja, a slušanje kroz riječ Pomazanikovu.

(18) A ja kažem: sigurno nikad nisu čuli, jesu li? Uistinu jesu.

“Jeka njihova se raširila po svoj zemlji, i riječi njihove na kraj svijeta.”

(19) I ja kažem: sigurno Israil nije razumio, je li? Najprije Mojsije veli: “Ja ću vas učiniti ljubomornim onima što puk nisu; na srdžbu ću vas izazvati narodom nerazumnim.” (20) A Izaija je veoma smion te veli:

“Mene su našli oni koji me nisu tražili, i očitovao sam se onima koji nisu pitali za me.”

(21) A o Israilu kaže:

“Cijeli dan pružah svoje ruke neposlušnom i prkosnom narodu.”

Israil nije odbačen

11 Zato kažem: Bog nije odbacio narod svoj, je li? Daleko bilo! Ta i ja sam Israilac, po-

tomak Abrahamov, od plemena Benjaminova. (2) Bog nije odbacio narod svoj, koji je prije poznao. Ili zar ne znate šta veli Pismo o Iliji, kako se on zauzima kod Boga protiv Israila? (3) “Gospode, pobili su proroke tvoje i porušili žrtvenike tvoje. I ostao sam ja sam, a oni gledaju da mene ubiju.” (4) Ali kakav mu stiže božanski odgovor? “Ja sam ostavio sebi sedam hiljada ljudi koji nisu prigunuli koljena Baalu.” (5) Isto tako, dakle, i u sadašnje vrijeme postoji ostatak izabran po Božijoj milosti. (6) A ako je po milosti, nije više na temelju djela, inače milost više ne bi bila milost.

(7) Šta onda? Ono što je Israil tražio, to nije stekao, ali oni koji bijahu izabrani to su postigli, a ostali bijahu okorjeli; (8) baš kao što stoji zapisano:

“Bog im dade duh mrtvila, oči da ne vide i uši da ne čuju, do dana današnjega.”

(9) I David kaže:

“Neka im njihov sto postane stupicom i zamkom, i kamenom spoticanja i kaznom.

(10) Neka im oči potamne da ne vide, i savij im leđa zauvijek.”

(11) Ja zato velim: oni nisu posrnuli da padnu⁶, jesu li? Daleko bilo! Nego njihovim posrnućem došlo je spasenje ostalim narodima, da Israila učini ljubomornim. (12) Pa ako je njihov prijestup bogatstvo za svijet i njihov neuspjeh bogatstvo za druge narode, koliko će više njihovo ispunjenje biti! (13) Ali ja govorim vama koji niste Jevreji. Budući da sam ja, dakle, apostol svim narodima, ja veličam svoju službu, (14) da bih nekako potakao na ljubomoru svoje sunarodnjake te neke od njih spasio. (15) Jer ako je njihovo odbacivanje pomirenje svijeta, šta će biti njihovo prihvatanje nego život iz mrtvih? (16) Ako je prvi komad tijesta svet, sveta je i gruda; i ako je svet korijen, svete su i grane.

(17) Ali ako neke grane maslinova stabla bijahu odlomljene, i ti, mladica divlje masline, nakalemljena među njih da dijeliš s njima bogati korijen, (18) ne budi ohol nad granama; a ako budeš ohol, sjeti se da nisi ti taj koji podupireš korijen, nego korijen podupire tebe. (19) Ti ćeš onda reći: “Grane bijahu odlomljene da bih ja bio nakalemljen.” (20) Sasvim tačno, one bijahu odlomljene zbog njihove nevjere, a ti stojiš kroz vjeru. Ne budi uo-

⁶ I više ne ustanu.

bražen, nego se boj; (21) jer ako Bog nije poštedio prirodne grane, neće poštedjeti ni tebe.

(22) Promatraj zato dobrotu i strogost Božiju; oni- ma koji su pali – strogost, a tebi – Božiju dobrotu, ako ustraješ u njegovoj dobroti, inače ćeš i ti biti odsječen. (23) A i oni će, ako ne ustraju u svojoj nevje- ri, biti nakalemljeni, jer Bog je kadar da ih opet nakalemi. (24) Ta ako si ti odsječen od onog što je po prirodi divlja maslina i protiv prirode nakalemljen na pitomu maslinu, koliko će se lakše ove prirodne grane nakalemiti na svoju vlastitu maslinu?

(25) Jer ja ne želim, braćo i sestre, da vi ne budete obaviješteni o ovoj tajni, da ne biste sebe ocijenili mudrima: okorjelost zadesi jedan dio Israila dok drugi narodi u punini ne povjeruju; (26) i tako će sav Israil biti spašen, baš kao što stoji zapisano:

“Iz Ciona će doći Iznavitelj, on će ukloniti bezbožnost od Jakova⁷”

(27) “Ovo je savez moj s njima, kad uklonim grijehе njihove.”

(28) Prema Radosnoj vijesti oni su neprijatelji za- rad vas, a prema Božijem izboru oni su miljenici zarad očeva; (29) jer darovi i poziv Božiji neopozivi su. (30) Baš kao što ste vi nekoć bili neposlušni Bogu, a sad vam se smilovao zbog njihovog nepo- sluha, (31) tako su i oni sad neposlušni, da bi se i njima sad smilovao zbog milosti vama ukazane. (32) Jer Bog je zatvorio sve u neposluhu da bi se svima smilovao.

(33) O dubino bogatstva i mudrosti i znanja Boži- jega! Kako su neistraživi njegovi sudovi i nedoku- čivi njegovi putevi! (34) Jer ko je upoznao misao Gospodnju, ili ko je postao njegov savjetnik? (35) Ili ko mu je prije nešto dao da bi primio dar zauz- vrat? (36) Jer od njega, i kroz njega, i njemu je sve. Njemu neka je slava dovijeka. Amen!

Posvećena služba

12 Zato vas opominjem, braćo i sestre, milo- srđem Božijim da prinesete svoja tijela kao živu i svetu žrtvu, ugodnu Bogu, što je vaše razum- sko bogoslužje. (2) Nemojte se prilagođavati ovo- me svijetu, nego se preobličavajte obnovom svoga uma, da biste mogli razaznati šta je Božija volja, šta je dobro i prihvatljivo i savršeno.

(3) Jer po milosti koja mi je data ja svakom od vas velim da ne cijeni sebe više nego što treba, nego

da misli kako bi imao ispravan sud, po mjeri vjere koju je Bog svakome dodijelio. (4) Jer baš kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, a svi udovi nemaju istu zadaću, (5) tako smo mi, a mnogo nas je, jedno tijelo u Pomazaniku, a pojedinačno smo udovi jedan drugome. (6) Mi imamo darove koji se razlikuju prema milosti koja nam je data: ako je to proricanje, neka bude prema mjeri vjere; (7) ako je služba, neka služi; ili ako je ko učitelj, neka podučava; (8) ili ako je ohrabriivač, neka ohrabru- je; onaj koji dijeli neka dijeli darežljivo; onaj koji vodi neka to radi savjesno; onaj koji je dobročini- telj neka to čini rado.

(9) Neka ljubav bude bez licemjerja. Mrzite zlo; prijanjajte uz dobro. (10) Budite predani jedni dru- gima u bratskoj ljubavi; nadmašujte jedni druge u iskazivanju časti, (11) ne zaostajući u marljivosti, budite duhom gorljivi, služeći Gospodu, (12) ra- dujući se u nadi, budite strpljivi u nevolji, ustrajni u molitvi, (13) zauzimajući se za potrebe pravo- vjernih, ukazujući gostoljubivost.

(14) Blagosiljajte one koji vas progone; blagosiljaj- te, a ne proklinjite. (15) Radujte se s onima koji se raduju, i plaćite s onima koji plaću. (16) Živi- te u slozi jedni s drugima; ne budite uznositi, već se udružite s poniznima. Ne ocjenjujte sebe mu- drima. (17) Nikad nikome ne vraćajte zlo za zlo. Poštujte ono što je pravo u očima svih ljudi. (18) Ako je moguće, koliko bude ovisilo o vama, budite u miru sa svima. (19) Voljeni, nikad se ne svetite sami, već dajte priliku gnjevu Božijem, jer zapisa- no je: “Osveta je moja, ja ću naplatiti”, veli Gospod. (20) A “Ako je gladan dušmanin tvoj, nahrani ga, i ako je žedan, napoji ga, jer ćeš mu time na glavu žeravicu zgrtati⁸.” (21) Ne daj da te nadjača zlo, već nadjačaj zlo dobrom.

Budi pokoran vlasti

13 Neka svako bude pokoran vlastima vrhov- nim. Jer nema vlasti osim od Boga, i one koje postoje uspostavljene su od Boga. (2) Zato svako ko se suprotstavlja vlasti suprotstavio se odredbi Božijoj; a oni koji se protive navući će na se osudu. (3) Nema razloga da se vladara boji zbog dobra ponašanja, već zbog lošega. Hoćeš li da nemaš straha od vlasti? Čini dobro, i imat ćeš od nje hvalu; (4) jer ona je sluga Božiji za tvoje dobro. Ali

⁷ Jakov – drugo ime Israila.

⁸ Tj. natjerat ćeš ga da se jako zastidi.

ako činiš zlo, boj se; ta ona ne nosi mač uzalud; jer ona je sluga Božiji, osvetnik koji sručuje gnjev na zlotvora. (5) Zato se treba pokoravati, ne samo zbog gnjeva, nego i radi savjesti. (6) Ta zato i poreze plaćate, jer vladari su sluge Božije koje se baš tome posvećuju. (7) Podajte svima što ih spada: porez koga spada porez; carinu koga spada carina; poštovanje koga spada poštovanje; čast koga spada čast.

Ljubav je najvažnija, jer dan je blizu

(8) Nikom ništa ne budite dužni osim da volite jedni druge, jer onaj koji voli bližnjega ispunio je Zakon. (9) Ovo zapovjedi: "Ti ne čini preljube, ti ne ubij, ti ne kradi, ti ne žudi", i ako ima koja druga zapovijed, ona je sažeta u ovim riječima: "Voli bližnjega svoga kao i samog sebe." (10) Ljubav ne čini zla bližnjemu; zato je ljubav ispunjenje Zakona.

(11) Činite to, svjesni vremena, da je već čas da se prenete iz sna; jer sad nam je spasenje bliže nego kad smo uzvjerovali. (12) Noć je odmakla, i dan je blizu. Zato odložimo djela tame i navucimo oklop svjetla. (13) Hodimo pristojno kao u danu, ne u pijankama i pijanstvu, ne u raskalašenosti i razuzdanosti, ne u svađi i ljubomori. (14) Neka vam Gospodin Isus Pomazanik bude oklop i ne starajte se za svoju grešnu narav da biste ugađali njezinim požudama.

Obzir prema slabima u vjeri

14 Primajte onoga koji je slab u vjeri, ali ne radi donošenja suda o tome šta on misli. (2) Jedan vjeruje da smije sve jesti, a onaj koji je slab jede samo povrće. (3) Onaj koji jede neka ne gleda prezrivo na onoga koji ne jede, a onaj koji ne jede neka ne osuđuje onoga koji jede, jer je njega Bog prihvatio. (4) Ko si ti da sudiš tuđem sluzi? Pred svojim gospodarom on stoji ili pada; i stajat će, jer Gospod je kadar učiniti da on stoji.

(5) Jedan sudi da je jedan dan bolji od drugoga, drugi gleda na svaki dan jednako. Svako mora biti posve uvjeren u svoju pamet. (6) Onaj koji pazi na dan pazi na nj radi Gospodina, i onaj koji jede – jede radi Gospodina, jer on zahvaljuje Bogu, i onaj koji ne jede radi Gospodina ne jede i zahvaljuje Bogu. (7) Jer nijedan od nas ne živi za se niti ijedan umire za se; (8) jer ako živimo, živimo za Gospodina, ili ako umiremo, umiremo za Gospodina;

zato, bilo da živimo ili umiremo, mi smo Gospodini. (9) Jer za to je Pomazanik umro i opet živio, da bude Gospodar i mrtvih i živih.

(10) A ti, zašto sudiš brata svoga? I opet ti, zašto prezrivo gledaš na brata svoga? Ta svi ćemo mi stajati pred sudačkom stolicom Božijom. (11) Jer zapisano je:

"Života mi moga, veli Gospod, svako će se koljeno meni prignuti i svaki će jezik hvaliti Boga." (12) Prema tome, svaki će od nas za se polagati račun Bogu.

(13) Zato ne sudimo više jedni drugima, nego radije odlučite ovo – da ne stavljate prepreku ni kamen spoticanja bratu na put. (14) Ja znam i uvjeren sam kroz Isusa Pomazanika da ništa nije nečisto po sebi, nego onome koji misli da je nešto nečisto, njemu je nečisto. (15) Jer ako je zbog onog što ti jedeš tvoj brat povrijeđen, ti više ne hodiš u ljubavi. Ne upropašćuj svojom hranom onog za koga je Pomazanik umro. (16) Zato ne dajte da se o onom što je za vas dobro govori kao o zlu; (17) jer kraljevstvo Božije nije jelo i piće, nego pravednost i mir i radost u Duhu Svetom. (18) Onaj koji ovako služi Pomazaniku dopadljiv je Bogu i cijenjenu među ljudima. (19) Prema tome, stremimo za onim što pridonosi miru i uzajamnoj izgradnji. (20) Ne ruši Božijeg djela zarad jela. Sve je uistinu čisto, ali je zlo za čovjeka koji odvodi drugog u bludnju. (21) Dobro je ne jesti mesa i ne piti vina i ne činiti ništa zbog čega bi posrnuo brat tvoj. (22) Vjeru koju imaš čuvaj kao svoje uvjerenje pred Bogom. Sretan je onaj koji ne osuđuje sebe zbog onog što odobrava. (23) Ali onaj koji sumnja osuđen je ako jede, jer ne postupa iz vjere; a sve što nije iz vjere grijeh je.

Nijekanje sebe u ime drugih

15 Mi koji smo jaki [u vjeri] moramo podnositi slabosti onih bez snage, a ne samo sebi ugađati. (2) Svaki od nas neka ugađa svome bližnjem za njegovo dobro, njemu za pouku. (3) Jer ni Pomazanik nije sebi ugađao; nego, kako stoji zapisano: "Na me su se sručile pogrde onih koji tebe grde." (4) Sve što je zapisano u prijašnjim vremenima zapisano je nama za pouku, da ustrajnošću i hrabrenjem kroz Pisma imamo nadu. (5) I neka vam Bog, koji daje ustrajnost i ohrabrenje, dadne da živite u slozi jedni s drugima, slijedeći primjer Isusa Pomazanika, (6) da jednodušno jednim gla-

som veličate Boga i Oca našega Gospodina Isusa Pomazanika.

(7) Zato primajte jedni druge, baš kao što je nas prihvatio Pomazanik za slavu Božiju. (8) Jer ja kažem da je Pomazanik postao slugom obrezanima⁹ u ime istine Božije da potvrdi obećanja data očevima, (9) i da ostali narodi slave Boga zbog njegove milosti, kao što stoji zapisano:

“Zato ću ti ja zahvaljivati među narodima, i pjevat ću hvale imenu tvome.”

(10) Opet veli:

“Radujte se, o narodi, s narodom njegovim.”

(11) I opet:

“Hvalite Gospoda, svi pogani, i neka ga slave svi narodi.”

(12) Izaija još veli:

“Pojavit će se korijen Jišajev¹⁰, onaj koji ustaje da zavlada nad ostalim narodima; u njega će se oni uzdati.”

(13) I neka vas Bog nade ispuni radošću i mirom u vjerovanju, da imate nade napretek snagom Duha Svetoga.

Pavlova služba nejevrejima

(14) A za vas, braćo moja i sestre moje, ja sam i lično uvjeren da ste sami puni dobrote, ispunjeni svim znanjem i k tome kadri savjetovati jedni druge. (15) Ali ja sam vam vrlo hrabro pisao o nekim pitanjima da bih vas iznova podsjetio zbog milosti koju mi je Bog dao, (16) da budem sluga Isusa Pomazanika narodima, služeći kao svećenik Radosnoj vijesti Božijoj, da narodi postanu žrtva koja je ugodna Bogu, posvećena Duhom Svetim.

(17) Zato sam u Isusu Pomazaniku našao povod da se dičim onim što se odnosi na Boga. (18) Jer neću se usuditi progovoriti o bilo čemu osim o onome što je Isus Pomazanik ostvario kroz mene da navede narode do poslušnosti, riječju i djelom, (19) snagom znamenja i čuda, snagom Duha, tako da sam ja od Jerusalema i naokolo pa sve do Ilirika ispunio propovijedanje Radosne vijesti o Pomazaniku. (20) I tako sam težio da propovijedam Radosnu vijest, ne tamo gdje se već zna za ime Pomazanikovo, da ne bih gradio na tuđem temelju; (21) ali kao što stoji zapisano:

“Oni do kojih nije doprla vijest o njemu vidjet će, i oni koji nisu bili čuli, shvatit će.”

(22) Iz tog razloga često sam bio spriječen da vam dođem, (23) ali sada, kad više nema mjesta za me u ovim krajevima, a mnogo godina čeknem da vam dođem (24) kad god u Španiju pođem, jer nadam se da ću vas usput vidjeti i da ćete mi pomoći na mom putu tamo, nakon što se najprije nakratko nauživam vašega društva; (25) a sad idem u Jerusalemu u službi pravovjernih. (26) Jer Makedoniji i Ahaji drago je da daju doprinos siromasima među pravovjernima u Jerusalemu. (27) Jeste, bilo im je drago, i uistinu im duguju. Jer ako su drugi narodi imali udjela u njihovim duhovnim dobrima, dužni su im služiti i u zemaljskim stvarima. (28) Zato, kad ovo završim i uvjerim se da su [siromašni u Jerusalemu] dobili plod svoj, zaputit ću se od vas u Španiju. (29) Znam da ću, kad vam dođem, doći u punoći blagoslova Pomazanikova.

(30) Sad vas molim, braćo i sestre, našim Gospodinom Isusom Pomazanikom i ljubavlju Duha da zajedno težite sa mnom u vašim molitvama Bogu za me, (31) da budem spašen od onih koji su nepokorni u Judeji i da se moja služba Jerusalemu pokaže prihvatljivom pravovjernima, (32) da vam dođem u veselju voljom Božijom i odmorim se u vašem društvu. (33) Neka je Bog mira s vama svima. Amen!

Pozdravi

16 Preporučujem vam našu sestru Febu, pomoćnicu zajednice u Kenhreji, (2) da je primite kao nekoga ko pripada Gospodinu, kako dolikuje pravovjernima, i da joj pomognete u svemu što bi joj od vas ustrebalo, jer je i sama mnogima pomogla, a i meni samome.

(3) Pozdravite Prisku i Akvilu, moje saradnike u službi Isusu Pomazaniku, (4) koji su za moj život podmetnuli svoje vratove, kojima ne zahvaljujem samo ja, nego i sve zajednice među nejevrejima; (5) pozdravite i zajednicu koja se sastaje u njihovoj kući.

Pozdravite Epeneta, mog dragog prijatelja i sljedbenika Pomazanika iz Azije.

(6) Pozdravite Mariju, koja se mnogo trudila za vas. (7) Pozdravite Andronika i Juniju, moje rođake koji su bili sa mnom u sužanjstvu, koji su istaknuti među apostolima, koji su također prije mene bili sljedbenici Pomazanika.

⁹ Tj. jevrejima.

¹⁰ Jišaj je bio otac Davidov. Izraz “korijen Davidov” naziv je za Pomazanika, posljednjega israilskog kralja.

(8) Pozdravite Amplijata, mog dragog prijatelja i sljedbenika Gospodina.

(9) Pozdravite Urbana, našeg saradnika u službi Pomazaniku, i mog dragog prijatelja Stahiju.

(10) Pozdravite Apela, dokazanog sljedbenika Pomazanika.

Pozdravite ukućane Aristobulove.

(11) Pozdravite Herodiona, mog rođaka.

Pozdravite Narcisove ukućane koji pripadaju Gospodinu.

(12) Pozdravite Trifenu i Trifozu, koje se trude u službi Gospodina.

Pozdravite dragu Persidu, koja se trudila u službi Gospodina.

(13) Pozdravite Rufa, izabranog sljedbenika Gospodina, te njegovu majku, koja je i moja.

(14) Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Hermu, Patroba, Herma i braću koja su s njima.

(15) Pozdravite Filologa i Juliju, Nereja i sestru njegovu, i Olimpa, i sve pravovjerne koji su s njima.

(16) Pozdravite jedni druge svetim poljupcem. Pozdravljaju vas sve zajednice Pomazanikove.

(17) Sad vas molim, braćo i sestre, pazite na one koji uzrokuju razdor i smetnje suprotno učenju koje ste vi učili, i okanite ih se. (18) Jer takvi su

ljudi, ne služe našem Gospodinu Pomazaniku, već svom trbuhu, i oni slatkim i laskavim govorom zavode srca lahkovjernih. (19) Jer glas o vašoj poslušnosti dopro je do svih; zato se ja radujem zbog vas, ali hoću da budete mudri u onom što je dobro i bezazleni u onom što je zlo. (20) Bog mira uskoro će zdrobiti sotonu pod vašim nogama.

Milost našega Gospodina Isusa neka je s vama.

(21) Pozdravlja vas moj saradnik Timotej, a tako i Lucije, Jason i Sosipater, rođaci moji.

(22) Pozdravljam vas kao sljedbenik Gospodina ja, Tercije, koji sam napisao ovo pismo.

(23) Pozdravlja vas Gaj, domaćin moj i sve zajednice. Pozdravlja vas gradski blagajnik Erast i brat Kvart.

[[24) Milost našega Gospodina Isusa Pomazanika neka je sa svima vama. Amen!]¹¹

(25) Onome koji vas može učvrstiti po mojoj Radosnoj vijesti i propovijedanju Isusa Pomazanika, po objavi tajne koja se već dugo čuva, (26) ali je sad očitovana, i po Pismima proroka, po zapovijedi vječnoga Boga, obznanjena svim narodima, da se uspostavi poslušnost vjeri: (27) jedinom mudrom Bogu neka je slava kroz Isusa Pomazanika do vijeka. Amen!

¹¹ Mnogi stari rukopisi ne sadrže ovaj stavak.